



EBA/GL/2020/05

---

6.5.2020

---

## Ohjeet

---

luottoriskin vähentämisestä laitoksille,  
jotka soveltavat IRB-menetelmää omia  
LGD-estimaattejaan käyttäen

# 1. Noudattamista ja ilmoittamista koskevat velvoitteet

---

## Näiden ohjeiden asema

1. Tämä asiakirja sisältää ohjeita, jotka on annettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010<sup>1</sup> 16 artiklan nojalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.
2. Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) näkemys asianmukaisista Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä toteutettavista valvontakäytännöistä ja siitä, miten unionin oikeutta olisi sovellettava tietyissä asioissa. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten, joihin näitä ohjeita sovelletaan, olisi noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne soveltuvin osin valvontakäytäntöihinsä (esimerkiksi muuttamalla lainsäädäntöään tai valvontamenettelyjään). Tämä koskee myös ohjeita, jotka on suunnattu ensisijaisesti laitoksille.

## Raportointivaatimukset

3. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan nojalla toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 28.10.2020, noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä syyt niiden noudattamatta jättämiseen. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, Euroopan pankkiviranomainen katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita. Ilmoitukset lähetetään Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla olevalla lomakkeella sähköpostitse osoitteeseen [compliance@eba.europa.eu](mailto:compliance@eba.europa.eu). Viitteeksi merkitään "EBA/GL/2020/05". Ilmoituksen voi lähettää ainoastaan henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden noudattamisesta toimivaltaisen viranomaisen puolesta. Myös ohjeiden noudattamisen osalta tehtävistä muutoksista on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle.
4. Ilmoitukset julkaistaan Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

---

<sup>1</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

## 2. Aihe, soveltamisala ja määritelmät

---

### 2.1 Aihe

5. Ohjeissa määritellään vaatimukset luottoriskin vähentämismenetelmän käyttämiselle asetuksen (EU) N:o 575/2013 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen saman asetuksen kolmannen osan II osaston 3 luvun säännösten mukaisesti. Ohjeet perustuvat myös Euroopan pankkiviranomaisen 21. heinäkuuta 2016 antamaan lopulliseen luonnokseen sisäisen luottoluokituksen arviointimenetelmää koskevista teknisistä sääntelystandardeista EBA/RTS/2016/03 (IRB-arviointimenetelmää koskevat tekniset sääntelystandardit)<sup>2</sup>.

### 2.2 Soveltamisala

6. Näitä ohjeita sovelletaan sisäisen luottoluokituksen menetelmän (IRB-menetelmä) yhteydessä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti ja erityisesti laitoksiin, jotka ovat saaneet luvan käyttää omia tappio-osuusestimaattejaan (LGD-estimaatit) kyseisen asetuksen 143 artiklan mukaisesti.
7. Näissä ohjeissa määritellään erityisesti takauksen luonteisen luottosuojan (määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 59 alakohdassa) hyväksyminen saman asetuksen 160 artiklan 5 kohdan, 161 artiklan 3 kohdan, 163 artiklan 4 kohdan, 164 artiklan 2 kohdan ja 183 artiklan mukaisesti sekä vastikkeellisen luottosuojan (määritelty saman asetuksen 4 artiklan 1 kohdan 58 alakohdassa) hyväksyminen saman asetuksen 166 ja 181 artiklan mukaisesti.

### 2.3 Keitä ohjeet koskevat

8. Nämä ohjeet koskevat asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja finanssilaitoksia.

### 2.4 Määritelmät

9. Ellei toisin ole määritetty, asetuksessa (EU) N:o 575/2013, direktiivissä 2013/36/EU ja Euroopan pankkiviranomaisen maksukyvyttömyyden todennäköisyyden estimointia, tappio-osuuden estimointia ja maksukyvyttömyiden vastuiden kohtelua varten antamissa ohjeissa EBA/GL/2017/16 (Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet maksukyvyttömyyden

---

<sup>2</sup> Viittaukset sisäisen luottoluokituksen arviointimenetelmää koskevien teknisten sääntelystandardien artikloihin korvataan viittauksilla delegoituun asetukseen, jolla hyväksytään Euroopan pankkiviranomaisen sisäisen luottoluokituksen arviointimenetelmää koskevien teknisten sääntelystandardien lopullinen luonnos, sen jälkeen, kun kyseinen asetus on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.



todennäköisyyden ja tappio-osuuden estimoinnista) käytettyjen ja määritettyjen termien merkitykset ovat näissä ohjeissa samat.

## 3. Täytäntöönpano

---

### 3.1 Soveltamispäivä

10. Nämä ohjeet tulevat voimaan 1. tammikuuta 2022. Laitosten on siihen mennessä sisällytettävä näiden ohjeiden vaatimukset luokittelujärjestelmiinsä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin nopeuttaa tämän siirtymän aikataulua harkintansa mukaan.

## 4. Yleiset säännökset

---

11. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 108 artiklan 2 kohdan mukaisesti laitokset, jotka soveltavat IRB-menetelmää käyttämällä omia LGD-estimaattejaan, voivat saman asetuksen 143 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksyä luottoriskin vähentämismenettelyn saman asetuksen kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti. Laitokset voivat hyväksyä luottoriskin vähentämisen asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston 4 luvun mukaisesti, jos kyseisiin vaatimuksiin viitataan saman asetuksen kolmannen osan II osaston 3 luvussa ja näiden ohjeiden mukaisesti.
12. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa kaikki viittaukset termiin "vakuus" on ymmärrettävä viittaukseksi muuhun vastikkeelliseen luottosuojaan kuin saman asetuksen 166 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuun vastikkeelliseen luottosuojaan. Tämä sisältää erityisesti muun vastikkeellisen luottosuojan kuin päänettoutussopimukset ja tase-erien nettouttamisen. Päänettoutussopimuksiin ja tase-erien nettouttamiseen liittyvän luottoriskin vähentämisen vaikutukset otetaan huomioon vastuuarvossa. Näin ollen vastuutyypeissä, joiden osalta laitokset ovat saaneet luvan käyttää omia LGD-estimaattejaan, laitokset voivat hyväksyä vastikkeellisen luottosuojan asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklan 1 kohdan mukaisesti vain, jos kyseistä suojaa ei ole jo hyväksytty vastuuarvossa saman asetuksen 166 artiklassa eritellyissä tapauksissa, ja kohdan 13 mukaisesti.
13. Tase-erien nettouttamisen luottoriskin vähentämisen vaikutukset on hyväksyttävä vastuuarvossa asetuksen (EU) N:o 575/2013 166 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja päänettoutussopimuksen luottoriskin vähentämisen vaikutukset on hyväksyttävä vastuuarvossa kyseisen asetuksen 166 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Hyväksyessään tase-erien nettouttamisen ja päänettoutussopimusten vaikutukset laitosten on otettava huomioon kaikki näihin tekniikoihin liittyvät vaatimukset, jotka eritellään asetuksen (EU) N:o 575/2013



kolmannen osan II osaston 4 luvussa, muun muassa hyväksyttävyysskriteerit ja menetelmät kyseisten instrumenttien riskin vähentämisen vaikutusten hyväksymiseksi.

14. Vastuutyypeissä, joiden osalta laitokset ovat saaneet luvan käyttää omia LGD-estimaattejaan, niiden on hyväksyttävä takauksen luonteisen luottosuojan vaikutukset asetuksen (EU) N:o 575/2013 160 artiklan 5 kohdan, 161 artiklan 3 kohdan, 164 artiklan 2–3 kohdan ja 183 artiklan mukaisesti.
15. Laitokset voivat hyväksyä luottovakuutuksen kohdan 14 mukaisesti, jos niihin liittyvät luottoriskin vähentämistekniikat voidaan luokitella takauksen luonteiseksi luottosuojaksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 59 alakohdan määritelmän mukaisesti. Laitokset voivat erityisesti hyväksyä luottovakuutuksen asetuksen (EU) N:o 575/2013 183 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos luottovakuutus toimii tosiasiallisesti takauksena, ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 183 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti, jos se toimii luottojohdannaisena.
16. Euroopan pankkiviranomaisen maksukyvyttömyyden todennäköisyyden ja tappio-osuuden estimoinnista antamien ohjeiden 62–64 kohdassa esitettyä kolmansien osapuolten luokitusten käsittelyä, jossa otetaan huomioon asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 57 alakohdan määritelmä luottoriskin vähentämisestä, ei pidä katsoa menetelmäksi luottoriskin vähentämisen vaikutusten huomioimiseen, eikä se kuulu näiden ohjeiden soveltamisalaan. Erityisesti kyseisten ohjeiden 62 kohdan a alakohdassa tarkoitettu riittävä takaus liittyy kolmannen osapuolen vastapuolelle antamaan sopimusperusteisen tuen tyyppiin eikä se ole siten luottoriskin vähentämistekniikka, jota laitos käyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 57 ja 59 alakohdan merkityksessä.

## 5. Hyväksyttävyysskriteerit

---

### 5.1 Vastikkeellisen luottosuojan hyväksyttävyysskriteerit

17. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti, jos LGD-estimaateissa otetaan huomioon vakuuden olemassaolo, laitosten on saman asetuksen kolmannen osan II osaston 4 luvun 3 jaksossa asetettuja vaatimuksia yleisesti vastaavien oikeusvarmuutta koskevien sisäisten vaatimusten määrittämiseksi varmistettava, että vakuusjärjestely, jonka nojalla vakuus annetaan, on oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen kaikilla asian kannalta merkityksellisillä oikeudenkäyttöalueilla. Se antaa laitokselle oikeuden realisoida tai ottaa haltuunsa vakuuden kohtuullisessa ajassa vastapuolen tai vakuuden haltijana toimivan säilytysyhteisön maksulaiminlyönti-, maksukyvyttömyys- tai konkurssitilanteessa.
18. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti, jos LGD-estimaateissa otetaan huomioon vakuuden olemassaolo, laitosten on saman asetuksen



kolmannen osan II osaston 4 luvun 3 jaksossa asetettuja vaatimuksia yleisesti vastaavien vakuuden arvostusta koskevien sisäisten vaatimusten määrittämiseksi varmistettava, että kaikki seuraavat ehdot täyttyvät:

- (a) vakuuden uudelleenarvostusta koskevat säännöt, muun muassa vakuuden arvon seurantamenetelmät ja -tiheys, ovat johdonmukaisia kunkin vakuustyyppin osalta ja ne määritellään laitoksen sisäisissä käytännöissä
- (b) jos markkinaolosuhteissa tapahtuu huomattavia muutoksia, laitokset tekevät seurantaa useammin.

19. IRB-arviointimenetelmää koskevien teknisten sääntelystandardien 55 artiklan soveltamiseksi sekä kohdissa 17 ja 18 tarkoitettujen oikeusvarmuutta ja vakuuden arvostusta koskevien yleisten periaatteiden noudattamisen varmistamiseksi laitosten asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti määrittämien oikeusvarmuutta ja vakuuden arvostusta koskevien sisäisten vaatimusten on oltava täysin yhdenmukaisia seuraavien saman asetuksen kolmannen osan II osaston 4 luvun 3 jakson vaatimusten kanssa:

- (a) Rahoitusvakuuksien osalta niiden on oltava yhdenmukaisia saman asetuksen 207 artiklan 3 kohdan ja 207 artiklan 4 kohdan d alakohdan kanssa.
- (b) Kiinteistövakuuksien ja, kun leasing-omaisuuserä on kiinteistö, vakuudellisiksi katsottavien leasing-vastuiden osalta niiden on oltava yhdenmukaisia kyseisen asetuksen 208 artiklan 2 ja 3 kohdan kanssa.

Kiinteistövakuuden arvostamiseksi ja sen arvon uudelleen arvioimiseksi saman asetuksen 208 artiklan 3 kohdan b alakohdassa eriteltyjen ehtojen mukaisesti laitosten on varmistettava seuraavat seikat:

- (i) Riippumaton arvioija arvostaa kiinteistövakuuden markkina-arvoon tai sitä alhaisempaan arvoon. Niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat säätäneet säädösperusteisesti tiukoista kiinteistön kiinnitysluottoarvon arviointiperusteista, riippumaton arvioija voi arvostaa kiinteistön sen kiinnitysluottoarvoon tai sitä alhaisempaan arvoon. Laitosten on vaadittava, että riippumaton arvioija ei ota spekulatiivisia tekijöitä huomioon kiinnitysluottoarvon arvioinnissa.
- (ii) Riippumaton arvioija dokumentoi markkina-arvon tai kiinnitysluottoarvon avoimesti ja selkeästi.
- (iii) Vakuuden arvo on markkina-arvo tai kiinnitysluottoarvo tarvittaessa vähennettynä siten, että se perustuu seurannan tulokseen ja että siinä otetaan huomioon kaikki omaisuutta koskevat aiemmat vaateet.



- (iv) Riippumattomalla arvioijalla on oltava arvon arvioimisen edellyttämä ammattitaito ja kokemus ja hänen on oltava riippumaton suhteessa luottopäätösprosessiin. Jos laitoksen työntekijä täyttää kaikki edellä mainitut ehdot, työntekijä voidaan katsoa riippumattomaksi arvioijaksi.
- (c) Saamisten osalta niiden on oltava yhdenmukaisia saman asetuksen 209 artiklan 2 kohdan kanssa. Saamisten arvon tulee olla niiden rahallinen määrä.
- (d) Muiden reaaliavakuuksien ja, kun leasing-omaisuuserä on muu kuin kiinteistö, vakuudellisiksi katsottavien leasing-vastuiden osalta niiden on oltava yhdenmukaisia saman asetuksen 210 artiklan a ja g alakohdan kanssa. Vakuuden arvostamiseksi ja uudelleenarvostamiseksi saman asetuksen 210 artiklan g alakohdan mukaisesti laitosten on arvostettava reaaliavakuus sen markkina-arvoon, jonka on oltava arvioitu arvo, jolla vakuus arviointipäivänä vaihtaisi omistajaa liiketoimeen halukkaiden ja toisistaan riippumattomien myyjän ja ostajan välillä.
- (e) Muun vastikkeellisen luottosuojan osalta niiden on oltava yhdenmukaisia saman asetuksen 212 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan f alakohdan kanssa.
20. Laitosten on hankittava oikeudellinen lausunto, jolla vahvistetaan vakuusjärjestelyn oikeudellinen pätevyys ja täytäntöönpanokelpoisuus kaikilla asian kannalta merkityksellisillä oikeudenkäyttöalueilla kohdan 17 soveltamista varten. Oikeudellinen lausunto
- (a) on annettava vähintään jokaisesta vakuusjärjestelyn tyypistä ja
- (b) on annettava kirjallisessa muodossa oikeudellisen neuvonantajan laatimana. Jos oikeudellinen neuvonantaja on laitoksen työntekijä, oikeudellisen neuvonantajan on oltava riippumaton suhteessa luottopäätösprosessiin, jonka elimet ovat vastuussa vastuiden alullepanosta tai uusimisesta
21. Edellä olevaa kohtaa 20 soveltaessaan laitokset voivat käyttää yhtä oikeudellista lausuntoa useista vakuusjärjestelyistä, kun kyse on samasta sovellettavasta laista. Laitosten on hankittava toinen oikeudellinen lausunto kaikista vakuusjärjestelyn ehtojen huomattavista vaihteluista, jotka voisivat vaikuttaa tietyn vakuusjärjestelyn oikeudelliseen pätevyteen ja täytäntöönpanokelpoisuuteen. Vakuusjärjestelyn ehtojen huomattavaksi vaihteluksi on aina katsottava vähintään muutokset vakuusjärjestelyihin sovellettavassa oikeudellisessa kehityksessä sekä vakuusjärjestelyn soveltaminen toisiin vastuutyyppisiin tai vastapuoliin, jotka on luokiteltu toisiin vastuuryhmiin tai toisiin vastapuolityyppeihin eli luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin.
22. Edellä olevaa kohtaa 20 soveltaessaan laitokset voivat käyttää yhtä oikeudellista lausuntoa, joka koskee useita oikeudenkäyttöalueita. Erityisesti silloin, jos kansainvälisiä määräyksiä on kansainvälisen oikeuden muodossa tai muuna kansainvälisenä sopimuksena, oikeudellinen lausunto voi käsittää jotkin tai kaikki oikeudenkäyttöalueet, joilla kyseiset määräykset on hyväksytty. Tässä tapauksessa oikeudellisessa lausunnossa on ainakin



- (a) otettava huomioon, varmistetaanko määräyksillä vakuuden oikeudellinen pätevyys ja täytäntöönpanokelpoisuus kaikilla oikeudenkäyttöalueilla, joilla määräyksiä sovelletaan
  - (b) eriteltävä selkeästi kaikki oikeudenkäyttöalueet, joilla määräyksiä sovelletaan
  - (c) eriteltävä selkeästi kaikki vakuuden muodot, joihin määräyksiä sovelletaan.
23. Laitosten on varmistettava, että ne saavat kohdan 20 mukaisesti oikeudellisen lausunnon tai oikeudelliset lausunnot, jossa tai joissa vahvistetaan, että vakuusjärjestely, jonka nojalla muu reaalivakuus annetaan, on oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen ainakin seuraavilla oikeudenkäyttöalueilla:
- (a) oikeudenkäyttöalue, jonka lakia sovelletaan vakuusjärjestelyyn
  - (b) jos vakuustyyppistä on julkinen rekisteri, oikeudenkäyttöalue, jolla vakuus rekisteröidään; muussa tapauksessa oikeudenkäyttöalue, johon vakuuden omistaja on sijoittautunut tai jossa tällä on asuinpaikka, jos vakuuden omistaja on luonnollinen henkilö
  - (c) jos kyseessä olevan vakuuden osalta katsotaan merkitykselliseksi, oikeudenkäyttöalueet, joihin laitos ja vastapuoli ovat sijoittautuneet; joka tapauksessa, jos vastapuoli on luonnollinen henkilö, hänen asuinpaikkansa oikeudenkäyttöalue
  - (d) oikeudenkäyttöalue, jossa vakuus todennäköisimmin realisoitaisiin, jos se olisi tarpeen
  - (e) mikä tahansa muu oikeudenkäyttöalue, jos se katsotaan merkitykselliseksi kyseisen vakuuden kannalta.

## 5.2 Takauksen luonteisen luottosuojan hyväksyttävyysskriteerit

24. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 183 artiklan 1 kohdan c alakohtaa soveltaessaan laitosten on hankittava oikeudellinen lausunto, jossa vahvistetaan, että takauksen luonteista luottosuojaa koskeva järjestely on oikeudellisesti pätevä ja täytäntöönpanokelpoinen kaikilla asian kannalta merkityksellisillä oikeudenkäyttöalueilla. Oikeudellinen lausunto
- (a) on annettava vähintään jokaisesta takauksen luonteisen luottosuojan tyyppistä ja
  - (b) on annettava kirjallisessa muodossa oikeudellisen neuvonantajan laatimana. Jos oikeudellinen neuvonantaja on laitoksen työntekijä, oikeudellisen neuvonantajan on oltava riippumaton suhteessa luottopäätösprosessiin, jonka elimet ovat vastuussa vastuiden alullepanosta tai uusimisesta
25. Edellä olevaa kohtaa 24 soveltaessaan laitokset voivat käyttää yhtä oikeudellista lausuntoa useista takauksen luonteisista luottosuojista, kun kyse on samasta sovellettavasta laista. Laitosten on hankittava toinen oikeudellinen lausunto kaikista sopimuksen ehtojen



huomattavista vaihteluista, jotka voisivat vaikuttaa tietyn takauksen luonteista luottosuojaaja koskevan järjestelyn oikeudelliseen pätevyys- ja täytäntöönpanokelpoisuuteen. Sopimuksen ehtojen huomattavaksi vaihteluksi on aina katsottava vähintään muutokset takauksen luonteista luottosuojaaja koskevaan järjestelyyn sovellettavassa oikeudellisessa kehyksessä sekä kyseisen takauksen luonteisen luottosuojaajan soveltaminen toisiin vastuutyyppeihin tai sellaisten takaajien käyttö, jotka on luokiteltu toisiin vastuuryhmiin tai toisiin takaajatyyppisiin eli luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin.

## 6. Luottoriskin vähentämisen vaikutukset

---

### 6.1 Vastikkeellisen luottosuojaajan vaikutukset

26. Laitokset voivat hyväksyä muun vastikkeellisen luottosuojaajan kuin kohdassa 12 tarkoitetun päänettoutussopimuksen ja tase-erien nettouttamisen luottoriskin vähentämisen vaikutukset asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklan 1 kohdan c–g alakohtien soveltamista varten.
27. Päänettoutussopimuksen luottoriskin vähentämisen vaikutusten hyväksymiseksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 166 artiklan 2 kohdan mukaisesti laitosten on käytettävä saman asetuksen 220 artiklan 3 kohdan tai 221 artiklan 6 kohdan mukaisesti laskettua vastuun täysin mukautettua arvoa (E\*) vastuuarvona laskiessaan riskipainotettuja vastuueriä ja odotettujen tappioiden yhteismäärää.
28. Tase-erien nettouttamisen luottoriskin vähentämisen vaikutusten huomioimiseksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 166 artiklan 3 kohdan mukaisesti laitosten on käytettävä saman asetuksen 223 artiklan 5 kohdan mukaisesti laskettua E\*-arvoa vastuuarvona laskiessaan riskipainotettuja vastuueriä ja odotetun tappion määrää.
29. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua LGD:n estimointia varten ja maksukyvyttömyyden todennäköisyyden ja tappio-osuuden estimoinnista annettujen Euroopan pankkiviranomaisen ohjeiden 131 kohdan mukaisesti laitosten on laskettava toteutuneet LGD-parametrit kullekin vastuulle, joka kuuluu päänettoutussopimukseen tai tase-erien nettouttamiseen, taloudellisen tappion suhteena luottovelvoitteen maksukyvyttömyyshetkellä maksamatta olevaan määrään, joka lasketaan E\*-arvona kohdan 27 tai 28 mukaisesti. Laitosten on laskettava taloudellinen tappio tämän maksamatta olevan määrän perusteella, eikä nettouttamisesta peräisin olevia kassavirtoja pidä sisällyttää maksukyvyttömyyshetken jälkeen toteutuneina takaisinperintöinä. Maksukyvyttömyyden todennäköisyyden ja tappio-osuuden estimoinnista annettujen Euroopan pankkiviranomaisen ohjeiden 131 kohdan mukaisesti on kuitenkin tärkeää muistaa, että E\*-arvona lasketun luottovelvoitteen maksukyvyttömyyshetkellä maksamatta olevan määrän on sisällettävä pääoma sekä kaikki siihen mennessä toteutuneet korot tai maksut.



30. Vakuuden luottoriskin vähentämisen vaikutusten hyväksymiseksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklan 1 kohdan mukaisesti laitosten LGD-estimaattien mukauttamiseksi määrittelmien kriteerien perusteella
- (a) ei saa vähentää LGD-estimaattien arvoa, kun vakuus on vastapuolen vastuu, joka on etuoikeusasemaltaan sama tai huonompi kuin vastapuolen velvoite laitokselle
  - (b) on otettava muiden kuin ensisijaisten vaateiden osalta asianmukaisesti huomioon laitoksen vakuuden suhteen etuoikeudeltaan huonomman aseman vaikutukset LGD-estimaatteihin
  - (c) on muiden reaalivakuuksien osalta otettava asianmukaisesti huomioon vakuuden todennäköinen sijainti lainan elinkaaren aikana ja vaikutus, joka sillä voi olla siihen, että laitokset eivät mahdollisesti saa vakuutta pikaisesti hallintaansa ja pysty realisoimaan sitä nopeasti asetuksen (EU) N:o 575/2013 181 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti.

## 6.2 Takauksen luonteisen luottosuojan vaikutukset

31. Laitokset voivat huomioida takauksen luonteisen luottosuojan luottoriskin vähentämisen vaikutukset käyttämällä jotakin seuraavista menetelmistä:
- (a) PD- tai LGD-estimaattien mukautus asetuksen (EU) N:o 575/2013 160 artiklan 5 kohdan, 161 artiklan 3 kohdan ja 164 artiklan 2 kohdan mukaisesti laitoksen asetuksen (EU) N:o 575/2013 183 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti määrittelmien kriteerien perusteella käyttämällä erityisesti jotakin seuraavista menetelmistä:
    - (i) riippumatta menetelmästä, jota sovelletaan takaajaan kohdistuviin vertailukelpoisiin välittömiin vastuisiin, luokkien, ryhmien tai LGD-estimaattien, myös maksukyvyttömyystilassa olevan LGD:n ja parhaan kyvyn mukaan tehdyn arvion ( $EL_{BE}$ ), mukautus ottamalla huomioon takauksen luonteinen luottosuoja riskiparametrien estimoinnissa näissä ohjeissa esitetyn mukaisesti (eli mallintamismenetelmä)
    - (ii) kun takaajaan kohdistuvia vertailukelpoisia välittömiä vastuita kohdellaan tai kohdeltaisiin IRB-menetelmässä LGD:n ja CF:n omien estimaattien kanssa tai ilman niitä, korvaamalla kohteena olevien vastuiden sekä PD että LGD riskiparametrit vastaavilla takaajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun PD:llä ja LGD:llä, kuten näissä ohjeissa tarkemmin täsmennetään (eli riskiparametrien korvaamisen menetelmä)
    - (iii) riippumatta takaajaan kohdistuviin vertailukelpoisiin välittömiin vastuisiin sovellettavasta menetelmästä, luokkien, ryhmien tai LGD-estimaattien, myös maksukyvyttömyystilassa olevan LGD:n ja parhaan kyvyn mukaan tehdyn arvion ( $EL_{BE}$ ), oikaisu riskiparametrien soveltamisessa korvaamalla



luokitusprosessi asetuksen (EU) N:o 575/2013 172 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja maksukyvyttömyyden todennäköisyyden ja tappio-osuuden estimoinnista annettujen Euroopan pankkiviranomaisen ohjeiden 8.2 jakson mukaisesti (eli korvaaminen)

- (b) jos laitos soveltaa standardimenetelmää takaajaan kohdistuviin vertailukelpoisiin välittömiin vastuisiin eikä hyväksy takauksen luonteisen luottosuojan luottoriskin vähentämisen vaikutuksia PD- ja LGD-estimaateissa a alakohdan mukaisesti, standardimenetelmän mukaisesti sovellettavan riskipainon käyttö asetuksen (EU) N:o 575/2013 183 artiklan 4 kohdan mukaisesti (eli riskipainon korvaamisen menetelmä)
  - (c) riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskeminen asetuksen (EU) N:o 575/2013 153 artiklan 3 kohdan, 154 artiklan 2 kohdan, 161 artiklan 4 kohdan ja 164 artiklan 3 kohdan mukaisesti (eli kaksinkertaisen maksukyvyttömyyden kohtelu).
32. Laitoksilla on oltava selkeät menettelytavat, joilla arvioidaan takauksen luonteisen luottosuojan vaikutuksia riskiparametreihin. Menettelytapojen on oltava yhdenmukaisia laitosten sisäisten riskinhallintakäytäntöjen kanssa, ja niiden on perustuttava asetuksen (EU) N:o 575/2013 183 artiklan 2 ja 3 kohtaan ja näissä ohjeissa täsmennettyihin vaatimuksiin. Laitosten on sisällytettävä näihin menettelytapoihin selkeä eritelmä siitä, mitä kohdassa 31 kuvatuista erityisistä menetelmistä käytetään kutakin luokitusjärjestelmää varten, ja niiden on sovellettava näitä menettelytapoja koko ajan johdonmukaisesti.
33. Takauksen luonteista luottosuojaa, joka ei täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 183 artiklan 1 ja 3 kohdassa ja näiden ohjeiden kohdassa 5.2 eriteltyjä takaajien ja takauksien hyväksyttävyysskriteereitä, ei pidä huomioida käyttämällä mitään kohdassa 31 eriteltyä menetelmää. LGD:n estimoinnissa sellaisen takauksen luonteisen luottosuojan käyttämisestä, jota ei voida hyväksyä, saatuja kassavirtoja on kohdeltava aivan kuin ne olisi saatu ilman takauksen luonteisen luottosuojan käyttöä. Tästä kohtelusta huolimatta laitosten on kerättävä tietoa niiden kassavirtojen lähteestä, jotka liittyvät takauksen luonteisiin luottosuojoihin, joita ei voida hyväksyä, ja kohdennettava ne asianmukaisesti. Laitosten on seurattava kyseisten kassavirtojen tasoja säännöllisesti sekä seurattava sitä, missä määrin kunkin tyyppisiä takauksen luonteisia luottosuojia käytetään. Tarvittaessa laitosten on tehtävä asianmukaisia oikaisuja voidakseen välttää vääristymät PD- ja LGD-estimaateissa.
34. Jos laitokset käyttävät kohdan 31(a) alakohdassa (i) tarkoitettua mallintamismenetelmää, niiden on käsiteltävä seuraavia tekijöitä ja tarvittaessa otettava ne LGD-estimaateissa huomioon konservatiivisesti:
- (a) suojattavan omaisuuden ja takauksen luonteisen luottosuojan valuuttaero
  - (b) takaajan takauksen luonteista luottosuojaa koskevan sopimusveloitteen täyttämiskyvyn yhteys vastapuolen takaisinmaksukykyyn



- (c) takaajan maksukyvyttömyyden tila ja siitä johtuva takauksen luonteista luottosuoja koskevan sopimusvelvoitteen täyttämiskyvyn heikkeneminen.
35. Jos laitokset käyttävät kohdan 31(a) alakohdassa (i) tarkoitettua mallintamismenetelmää, takauksen luonteinen luottosuoja voidaan katsoa riskitekijäksi luokitusjärjestelmässä. Siihen voi erityisesti kuulua
- (a) vain LGD-estimaattien mukauttaminen perustuen aiempiin kokemuksiin, jotka liittyvät takauksen luonteisen luottosuojan toteutuneiden LGD:iden havaittuihin luottoriskin vähentämisvaikutuksiin, mukaan lukien toteutuneet takaisinperinnät ja takauksen luonteisen luottosuojan käyttämiseen liittyvät olennaiset kustannukset
  - (b) sekä PD- että LGD-estimaattien mukautus, jos laitokset voivat antaa kokemuksesta näyttöä siitä, että takauksen luonteisen luottosuojan olemassaolo vaikuttaa vastapuolen PD:hen, ja osoittaa, että sekä PD- että LGD-estimaattien samanaikainen mukautus ei johda takauksen luonteisen luottosuojan kaksinkertaista huomioon ottamista koskeviin vaikutuksiin tai odotetun tappion aliarviointiin.

Ainoastaan PD-estimaattien mukautus on katsottava sopimattomaksi kaikissa olosuhteissa.

36. Laitokset voivat käyttää kohdan 31(a) alakohdassa (ii) tarkoitettua riskiparametrien korvaamismenetelmää vain, jos seuraavat ehdot täyttyvät:
- (a) takauksen luonteinen luottosuoja voidaan hyväksyä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston 4 luvussa esitettyjen takauksen luonteista luottosuoja koskevien kriteerien mukaisesti
  - (b) laitos voi perustellusti odottaa, että takauksen luonteisen luottosuojan käyttämisen välittömät kustannukset ovat vähäisiä suhteessa takauksen luonteisen luottosuojan kattamaan määrään
  - (c) takaaja ei ole maksukyvyttömyystilassa.
37. Jos laitokset käyttävät kohdan 31(a) alakohdassa (ii) tarkoitettua riskiparametrien korvaamismenetelmää tai kohdassa 31(b) tarkoitettua riskipainon korvaamismenetelmää, niiden on
- (a) kerättävä ja tallennettava tietoa vastapuolen ja vastuun ominaispiirteistä ja suorituskyvystä ja käytettävä näitä tietoja vastapuolen PD:n estimoinnissa maksukyvyttömyyden todennäköisyyden ja tappio-osuuden estimoinnista annettujen Euroopan pankkiviranomaisen ohjeiden mukaisesti
  - (b) sisäistä riskinhallintaa varten käsiteltävä erikseen takaajiin kohdistuvia välittömiä vastuita ja kyseisten yhteisöjen takauksen luonteisella luottosuojalla takaamia vastuita



- (c) määritettävä erillinen LGD-mallien soveltamisala ja laskettava erillinen riskipaino taatuille vastuutyypeille tai vastuutyyppeiden osille, joiden PD- ja LGD-riskiparametrit korvataan tai joille on annettu takaajan riskipaino. Riskiparametrien korvaamismenetelmän tai riskipainon korvaamismenetelmän soveltamisalaan kuuluvien taattujen vastuuden tai vastuuden osien osalta laitosten ei tarvitse estimoida muita LGD-estimaatteja kuin takaajiin kohdistuvien vertailukelpoisten välittömien vastuuden LGD-estimaatit, jos ne käyttävät riskiparametrien korvaamismenetelmää.
38. Edellä olevaa kohtaa 37 varten, jos kyseinen takauksen luonteinen luottosuoja ei kata täysimääräisesti alkuperäistä vastuuta, laitosten on voitava osoittaa vastuun osalle, jota kyseinen takauksen luonteinen luottosuoja ei kata, PD- ja LGD-estimaatit, joita sovelletaan alkuperäiseen vastuuseen, ottamatta huomioon kyseisen takauksen luonteisen luottosuojan vaikutusta. Lisäksi laskiessaan toteutuneen LGD:n sille vastuun osalle, jota takauksen luonteinen luottosuoja ei kata, laitosten tulee kohdentaa kassavirrat ja kustannukset seuraavasti:
- (a) Takaajalta saadut kassavirrat on kohdennettava vastuun taatulle osalle, kun taas muista lähteistä tulevat kassavirrat on kohdennettava vastuun osalle, jota takauksen luonteinen luottosuoja ei kata. Jos vastuuseen liittyy myös vastikkeellinen luottosuoja, vastikkeelliseen luottosuojaan liittyvät kassavirrat on kohdennettava vastuun osalle, jonka tämä vastikkeellinen luottosuoja kattaa, kohdassa 46 annettujen ohjeiden mukaisesti.
  - (b) Välittömät kustannukset on kohdennettava vastuun eri osille maksukyvyttömyyden todennäköisyyden ja tappio-osuuden estimoinnista annettujen Euroopan pankkiviranomaisen ohjeiden 113 kohdassa annettujen ohjeiden mukaisesti.
  - (c) Takauksen luonteisen luottosuojan käyttämiseen liittyvät välittömät kustannukset on kohdennettava vastuuden taatulle osalle, ja kaikki muut välittömät kustannukset on kohdennettava vastuun osalle, jota takauksen luonteinen luottosuoja ei kata. Jos vastuuseen liittyy myös vastikkeellinen luottosuoja, vastikkeellisen luottosuojan realisointiin liittyvät välittömät kustannukset on kohdennettava vastuun taatulle osalle kohdassa 46 annettujen ohjeiden mukaisesti.
39. Jos laitokset käyttävät riskiparametrien korvaamismenetelmää ja vastapuoli on maksukyvytön, sovelletaan seuraavaa:
- (a) Vastuun taatun osan riskipainon on oltava maksukykyiseen takaajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun riskipaino.
  - (b) Vastuun taatun osan odotetun tappion on oltava maksukykyiseen takaajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun odotettu tappio.
  - (c) Jos takaaja pysyy maksukykyisessä tilassa, vastuun taattu osa on katsottava maksukyvyttömäksi IRB-alijäämän tai -ylijäämän laskemista varten asetuksen (EU)



N:o 575/2013 159 artiklan ja maksukyvyttömyyden todennäköisyyden ja tappioosuuden estimoinnista annettujen Euroopan pankkiviranomaisen ohjeiden 8.4 jakson mukaisesti.

40. Jos laitokset käyttävät riskiparametrien korvaamismenetelmää, asetuksen (EU) N:o 575/2013 185 artiklan c alakohdassa vaadittujen muiden kvantitatiivisten validointimenetelmien on sisällettävä takaajaan kohdistuvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden odotetun tappion vertailu havaittuihin tappioasteisiin nähden niiden maksukyvyttömyyden vastapuolten vastuiden tai vastuiden osien osalta, jotka katsottiin taatuiksi ennen maksukyvyttömyyttä.
41. Jos laitokset mukauttavat riskiparametreja yksittäisissä tapauksissa ottamalla huomioon takauksen luonteisen luottosuojan, jossa käytetään korvaamisia kohdan 31(a) alakohdan (iii) mukaisesti, laitosten on pystyttävä perustelemaan, että takauksen luonteisen luottosuojan luonteen ja ominaisuuden vuoksi ei voida käyttää kohdan 31(a) alakohdassa (i), kohdan 31(a) alakohdassa (ii) tai kohdassa 31(b) kuvattuja menetelmiä takauksen luonteisen luottosuojan luottoriskin vähentämisvaikutusten perustana.
42. Jos laitokset käyttävät jotakin kohdassa 31(a) kuvattua menetelmää ja siitä saatavat estimaatit tuottavat pienemmän riskipainon kuin riskipaino, jota sovellettaisiin muutoin samanlaiseen vastuuseen, jonka osalta laitoksella ei ole takauksen luonteista luottosuojaa, lopullinen riskipaino ei voi olla pienempi kuin takaajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun riskipaino asetuksen (EU) N:o 575/2013 161 artiklan 3 kohdan ja 164 artiklan 2 kohdan mukaisesti, eli riskipainoon sovelletaan alarajaa.
43. Jos laitokset eivät ole saaneet toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa käyttää omia LGD-estimaatteja asetuksen (EU) N:o 575/2013 143 artiklan 2 kohdan mukaisesti takaajaan kohdistuvia vertailukelpoisia välittömiä vastuita varten, laitosten on riskiparametrien korvaamismenetelmän soveltamiseksi ja riskipainon alarajan laskemiseksi käytettävä saman asetuksen 161 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritellyjä LGD-arvoja, jotta LGD voidaan johtaa takaajaan kohdistuvasta vertailukelpoisesta välittömästä vastuusta.
44. Riskiparametrien korvaamismenetelmän soveltamiseksi ja riskipainon alarajan laskemiseksi takauksen luonteisen luottosuojan arvon on oltava seuraava:
  - (a) Takauksen luonteisen luottosuojan arvo on eriteltävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 233 artiklan ja 239 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Kaikki mahdolliset maturiteettierot on otettava huomioon takauksen luonteisen luottosuojan mukautetussa arvossa saman asetuksen 239 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kun taas takaajaan kohdistuvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden maturiteetin on oltava sama kuin vastapuoleen kohdistuvan vastuun maturiteetti.
  - (b) Jos takauksen luonteinen luottosuoja kattaa vastuun arvon, joka on jäljellä sen jälkeen, kun vastapuolelta on peritty maksu ja tarvittaessa käytetty muita luottoriskin vähentämisen muotoja, laitosten on estimoitava suojan arvo konservatiivisesti aiempiin kokemuksiin perustuen.



- (c) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 215 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen alakohdan tai 215 artiklan 2 kohdan vaatimukset täyttävän takauksen luonteisen luottosuojan arvo voi olla enimmäismäärä, jonka luottosuojan tarjoaja on sitoutunut maksamaan lainanottajan maksukyvyttömyyden tai muiden erityisten luottotapahtumien vuoksi.

45. Laitosten on laskettava riskipainon alaraja seuraavasti:

- (a) Jos vastuuseen liittyy useita takauksen luonteisia luottosuojia, joista jokainen tarjoaa suojan vastuun eri osille, laitosten on laskettava riskipainon alaraja kuhunkin takaajaan kohdistuvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden riskipainojen vastuupainotettuna keskiarvona.
- (b) Jos vastuuseen liittyy useita takauksen luonteisia luottosuojia ja jos niistä vähintään kaksi tarjoaa suojan vastuun samalle osalle, laitosten on laskettava tämän vastuun osan riskipainon alaraja jokaisen takaajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun alimpana riskipainona. Kunkin riskipainon laskennassa kuhunkin takaajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun LGD:ssä voidaan ottaa huomioon muiden olemassa olevien takauksen luonteisten luottosuojien vaikutus.
- (c) Jos mikään takauksen luonteinen luottosuoja ei kata jotakin vastuun osaa, laitosten on kohdennettava tälle vastuun osalle vastapuoleen kohdistuvaan kyseiseen vastuuseen sovellettava riskipaino ilman takauksen luonteista luottosuojaa. Tässä tapauksessa niiden on laskettava riskipainon alaraja takauksen luonteisen luottosuojan kattaman vastuun osaan sovellettavan riskipainon ja vastuun jäljellä olevaan osaan sovellettavan riskipainon vastuupainotettuna keskiarvona.
- (d) Vastuupainotetun keskimääräisen riskipainon laskemiseksi alakohtien ((a) ja ((c) mukaisesti kukin riskipaino on laskettava erikseen ja painotettava vastuarvon asiaankuuluvalla osuudella.

46. Edellä olevan kohdan 45 soveltamiseksi ja useiden luottoriskin lieventämistekniikoiden vaikutusten hyväksymiseksi kohdassa 31 täsmennettyjen menetelmien mukaisesti kaikki seuraavat ehdot on täytettävä:

- (a) Laitoksilla on oltava selkeät menettelytavat vastikkeellisten ja takauksen luonteisten luottosuojien kohdentamiseksi, järjestämiseksi ja hyväksymiseksi, ja niiden on oltava yhdenmukaisia sisäisten perintäprosessien kanssa.
- (b) Laitosten ei pidä hyväksyä saman luottoriskin vähentämisen vaikutuksia kahdesti. Esimerkiksi silloin, kun kohdennetaan vastikkeellinen luottosuoja takauksen luonteisen luottosuojan kattamalle vastuun osalle ja vastuun osalle, jota takauksen luonteinen luottosuoja ei kata, vastikkeellisen luottosuojan hyväksymistä kahdesti ei pidä sallia.
- (c) Laitosten on sovellettava menetelmiä johdonmukaisesti.
  - (i) Siksi ei ole sallittua jakaa kyseisen takauksen luonteisen luottosuojan kattamaa vastuun osaa kahteen osaan ja soveltaa yhteen osaan

riskiparametrien korvaamismenetelmää tai riskipainon korvaamismenetelmää ja toiseen osaan mallintamismenetelmää.

- (ii) Siksi tapauksissa, joissa useat takauksen luonteiset luottosuojat kattavat ainakin osittain vastuun saman osan, laitosten on laadittava asianmukaiset kriteerit, joiden perusteella voidaan päättää, mitä takauksen luonteista luottosuojaa käytetään riskiparametrien korvaamista varten. Tällaiset kriteerit on kuvattava sisäisissä menettelytavoissa, jotka laitokset ovat täsmentäneet PD- ja LGD-estimaattien mukautusta varten kohdan 38 mukaisesti. Sanotun rajoittamatta alakohtaa i, laitokset voivat jakaa kyseisen takauksen luonteisen luottosuojan kattaman vastuun osan kahteen osaan ja soveltaa toiseen osaan riskiparametrien korvaamismenetelmää ja hyväksyä kyseisen takauksen luonteisen luottosuojan jäljellä olevan osan vaikutukset soveltaessaan riskiparametrien korvaamismenetelmää muihin olemassa oleviin takauksen luonteisiin luottosuojoihin. Erityisesti kyseisen takauksen luonteisen luottosuojan jäljellä olevan osan riskin vähentämisen vaikutus voidaan ottaa huomioon muihin olemassa oleviin takaajiin kohdistuvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden LGD:ssä kohdan 47 mukaisesti.

47. Jotta voidaan hyväksyä luottoriskin vähentämisen vaikutukset useista luottosuojista, jotka kattavat laitoksen kohdan 46 mukaisesti tekemän kohdentamisen tuloksena vastuun saman osan, laitokset voivat käyttää jotakin kohdassa 31(a) tarkoitettua menetelmää. Erityisesti soveltaessaan riskiparametrien korvaamismenetelmää ja laskiessaan riskipainon alarajaa laitosten on käytettävä seuraavia menetelmiä, jotta ne voivat johtaa takaajaan kohdistuvan vertailukelpoisen välittömän vastuun LGD:n sekä lisäluottosuojan luottoriskin vähentämisen vaikutukset:

- (a) Jos takaajaan kohdistuvat vertailukelpoiset välittömät vastuut kuuluvat sen luokitusjärjestelmän soveltamisalaan, jonka osalta laitos ei ole saanut etukäteen lupaa käyttää omia LGD-estimaattejaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 143 artiklan 2 kohdan mukaisesti, laitoksen on käytettävä saman asetuksen 161 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja LGD-arvoja ja otettava tarvittaessa huomioon vastikkeellinen luottosuoja soveltamalla saman asetuksen kolmannen osan II osaston 4 luvun asiaankuuluvia vaatimuksia.
- (b) Jos takaajaan kohdistuvat vertailukelpoiset välittömät vastuut kuuluvat sen luokitusjärjestelmän soveltamisalaan, jonka osalta laitos on saanut etukäteen luvan käyttää omia LGD-estimaattejaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 143 artiklan 2 kohdan mukaisesti, laitoksen on käytettävä takaajan kohdistuvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden LGD:tä, joka sisältää takauksen luonteisen tai vastikkeellisen lisäluottosuojan vaikutuksen. Jos laitokset eivät pysty hyväksymään tätä lisäluottosuojaa takaajaan kohdistuvien vertailukelpoisten välittömien vastuiden LGD:n estimoinnissa, siinä tapauksessa,





- (i) jos takaajaan kohdistuvien vakuudettomien vastuiden LGD on pienempi tai yhtä suuri kuin vastapuoleen kohdistuvien vakuudettomien vastuiden LGD, niiden on käytettävä vastapuoleen kohdistuvan vastuun LGD-estimaatteja, joissa otetaan huomioon lisäluottosuojan vaikutus, tai
- (ii) jos takaajaan kohdistuvien vakuudettomien vastuiden LGD on suurempi kuin vastapuoleen kohdistuvien vakuudettomien vastuiden LGD tai jos laitokset eivät pysty tekemään tällaista vertailua, niiden on
- muiden kuin vähittäistakaajien osalta käytettävä joko asiaankuuluvia asetuksen (EU) N:o 575/2013 161 artiklan 1 kohdassa säädettyjä LGD-arvoja ja otettava tarvittaessa huomioon vastikkeellinen luottosuoja soveltamalla saman asetuksen kolmannen osan II osaston 4 luvun asiaankuuluvia vaatimuksia tai takaajaan kohdistuviin vakuudettomiin vastuisiin sovellettavaa LGD-estimaattia; valinnan näiden kahden vaihtoehdon välillä on oltava johdonmukainen takaajan vastuutyyppin kanssa
  - vähittäistakaajien osalta käytettävä takaajaan kohdistuviin vakuudettomiin vastuisiin sovellettavaa LGD-estimaattia.